

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل باورهای عامیانه در دیوان کمال الدین اصفهانی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 14، شماره 28 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رحمان مشتاق مهر - استاد دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

فربیا عظیم زاده حوادی - دانشجوی دکتری دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

باورهای عامیانه یکی از عناصر سازنده فرهنگ عامه است. قانونمندی که عوام در روابط میان اشیا و مظاعر خارجی طبیعت برقرار می کنند، با تثبیت شدن در میان توده مردم به صورت جزئی از فرهنگ عامه در می آید و بررسی و تحلیل این نگرش ها، دید روشنی از زمینه فرهنگی و اجتماعی آنها به دست می دهد. این باورها وقتی با پشتوانه ای از ذوق هنری همراه و با لحن هنرمندانه بیان می شوند، هرچه بیشتر در اذهان عموم نفوذ می یابند. کمال الدین اصفهانی از جمله شاعرانی است که با نکته سنجی های دقیق خود، از این دیدگاه های عامیانه، به عنوان دستمایه ای برای مضمون سازی و بسط و گسترش اندیشه های خود بهره برده است؛ به طوری که نگرش عامیانه به عناصر مختلف طبیعت، از جمله جانوران و اجرام سماوی و نیز اشارت مربوط به معتقدات عامه در خصوص برخی رفتارهای انسانی، در شعر وی نمود دارد. براساس نتیجه حاصل شده، این بازتاب اندیشه گاه بیانگر عقیده ای خرافی است، گاه ریشه در اساطیر دارد و گاه از پیشینه ای دینی برخوردار است که نسل به نسل ادامه یافته و در عصر زندگی کمال ساری و جاری است. در این جستار سعی بر آن است که تنوع و ظهور و بروز باورهای عامیانه در دیوان کمال الدین اصفهانی مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد و با ذکر نمونه هایی تبیین گردد.

کلمات کلیدی:

اسطوره، باورهای عامیانه، فرهنگ عامه، کمال الدین اصفهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134080>

